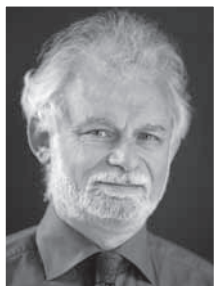

Afscheid

EMMANUEL GERARD
hoofdredacteur

Met Jean-Luc Dehaene verdwijnt niet alleen een eminent politicus, maar ook een oud-medewerker van *De gids*. Voormalig premier Dehaene had diepe wortels in de christelijke arbeidersbeweging. Hij startte

zijn professionele loopbaan in de studiedienst van het ACW in 1965, toen nog onder de leiding van professor Herman Deleeck. Als man van de studiedienst pleegde Dehaene menig artikel voor ons tijdschrift tussen 1965 en 1973. Zijn artikels kunnen misschien diegenen geruststellen, die een overspannen idee hebben van onze actuele problemen: “De armoede in de welvaartstaten”, en “Staatsfinanciën: diagnose van een ziekte”, zijn enkele titels van zijn eerste bijdragen. U zult die voortaan integraal kunnen lezen op onze website.

Dehaene was meer dan een loodgieter in de politiek, hij was een man met visie op mens en samenleving. Als een van de zeldzame politici had hij zicht op het geheel, en was hij evenzeer bouwer en architect. Zijn jaren in de ACW-studiedienst hebben daar zeker toe bijgedragen. Als leider was Dehaene in staat richting aan te geven. Hij was loyaal, ook al leefde hij soms op gespannen voet met de Beweging. Weten hoever men te ver kan gaan, was één van zijn beruchte uitdrukkingen. Wie hem vandaag wil recupereren voor het herstelbeleid van morgen, doet hem geen recht wanneer niet in één adem zijn zorg voor het

behoud van de sociale zekerheid wordt vermeld alsook zijn kunde om te verbinden in plaats van te verdelen. Theo Rombouts, Luc Delanghe en Marc Justaert herinneren in dit nummer aan zijn rol in de Beweging.

Het overlijden van Jean-Luc Dehaene zette de verkiezingscampagne voor 25 mei voor korte tijd ‘on hold’. Commentatoren beschouwden dat als een welgekomen pauze. Terecht, want die campagne was onnodig hard. Het onderlijnen van het verschil is een goede zaak in het debat, maar een straatvechtersmentaliteit in de politiek kunnen we missen. Het komt de geloofwaardigheid van de samenwerking die na de verkiezingen noodzakelijk moet volgen, niet ten goede. Marc Hooghe brengt in *Het Eerste Woord* een nuchtere en tegelijk pertinente analyse van de verkiezinguitslag.

Inspiratie voor hun sociaaleconomische beleid kunnen de ministers van onze komende regeringen alvast opdoen in het artikel over *De noodzakelijke weg naar minder inkomensongelijkheid*. Dat extreme inkomensongelijkheid een obstakel is voor economische groei, is een overtuiging die al in de jaren dertig opgang maakte. De sociale zekerheid die toen in de steigers werd gezet, werd trouwens beschouwd als een noodzakelijk instrument van economische groei. Dat inzicht moest vanaf de jaren tachtig zonodig door economische hardliners overboord worden gegooit. Ook de ‘versoepeling’ van de arbeidsmarkt veroorzaakte een evolutie in omgekeerde richting. Vandaag herontdekken ook de OESO en het IMF het belang van dit probleem. Geen dag te laat.